

Rust voor mens, voor dier en plant

Begraafplaats, natuurgebied en wandelpark: Rentinkkamp in Varsseveld is het allemaal tegelijk.

door
Henk Harmsen

henk.harmsen@gelderlander.nl

VARSEVELD – Beheerder Wim Lammers maait gras. Dat is hier en daar nog wel nodig, maar op grote delen van Rentinkkamp in Varsseveld is de bodem al zo verschaald dat de wilde flora zichzelf in stand houdt. „Een begraaf- en gedenkpark moet er niet uitzien als de showroom van een steenhouwer”, zegt Lammers. Dat kan hier bepaald niet worden gezegd. Op deze algemene begraafplaats aan de Burgemeester van der Zande-straat, in de negentiende eeuw begonnen op de kamp van boer Rentink, is met veel geduld al sinds twee decennia een natuurodoel nagestreefd. Juist zo’n oude begraafplaats is daar geschikt voor: geen bemesting, rust, weinig bodemverstoring: zo krijgen bijzondere flora en fauna de kans. Er is ook een nadeel: de mensen zeggen gauw: „De gemeente doet er niets meer aan.” Op een informatiebord en in publicaties wordt aan het publiek de bedoeling duidelijk gemaakt en dat kweekt vol-

“Een begraafplaats moet er niet uitzien als de showroom van een steenhouwer

Beheerder Wim Lammers

■ Beheerder Wim Lammers (links) en André Kaminski op Rentinkkamp. foto Theo Kock

gens beheerder Lammers langzamerhand meer begrip. Rentinkkamp vormt met zijn variatie van bijzondere bomen – vooral de zware rode beuk van wel anderhalve eeuw in het midden – zijn mooie effen paden en vakascheidingen van allerlei soorten struiken, een aantrekkelijk wandelpark. Vanaf de weg kom je meteen op het oudste deel, waar nog grafstenen liggen vanaf 1870. Die mogen gerust be- most raken en wat scheef staan. „Gelukkig hebben we op deze 2,5 hectare nog ruimte om dit ouds in stand te houden”, zegt de be-

heerder. De begraafplaats is daarnaast nog volop in gebruik en zelfs de nieuwste snufjes zijn op het nieuwere deel te vinden. Zo als zes keramische urnenmonumenten in bloemvorm, gemaakt door een kunstenaar, te huur om de as van een dierbare in te bewaren. André Kaminski van de Stichting Achterhoek weer Mooi is sterk betrokken bij Rentinkkamp. Hij gaf inderjijd advies over beheer en onderhoud, met Paul Aukes die bij zijn planteninventarisatie zelfs Siberische edelweiss vond. Met Johan Jansen hing Kaminski hier

nestkasten op. Er is een grote vogelrijkdom. We bekijken planten die hier welig floreren: muizenoor, grasklokje, struikheide en walstro. Konijnengangen wijzen op een rustig bestaan voor deze knagers, zelfs reeën vertonen zich wel tussen de grafstenen. Bijzonder zijn de twaalf witte zerken op geallieerde oorlogsgraven uit 1943, 1944 en 1945. We vinden de namen van de verzetsstrijders vader en zoon Liestro uit Westendorp, die in november 1949 bij het stropen in Ruurlo werden

neergeschoten en inmiddels in boek en toneelstuk zijn vereeuwigd. In dezelfde rij staat de steen van de twee broers en hun zuster uit Heelweg, die in juli 1952 door gif om het leven kwamen: een buurman wilde het geld dat ze voor een koe hadden gebeurd en mengde luizengif door hun stampot. Daar ligt de urnengrafsteen uit 1989 van de Varsseveldse schrijver Hendrik Lansink. We zien oude familiegraven binnen ijzeren hekken, antieke grafmonu- mels. Het beheer strekt zich ook

uit tot opzetten van bijzondere evenementen. Zoals de komst van Marjo Hoedemakers, oud-medewerker van Dierenpark Amersfoort, die hier in de Week van de Begraafplaats (31 mei tot 7 juni 2015) komt praten over ‘rouw bij olifanten’. En op derde zaterdag in december wordt op Rentinkkamp weer het herinneringslicht ontstoken: vorig jaar maakten zeventienhonderd mensen dit mee.

Dit is deel 25 van de serie Oost-Gelderse landschapsmonumenten.